

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce **P. K.**, zastoupeného JUDr. Romanem Markuzy, advokátem se sídlem Plzeňská 175/U Kavalírky 6, P. O. Box 30, 150 06 Praha 56, proti žalovanému **Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravy**, se sídlem Jungmannova 35/29, 111 21 Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 9. 2008, č. j. MHMP 512733/2008/DOP 04/Go, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 11. 2009, č. j. 1 Ca 13/2009 - 40,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 11. 2009, č. j. 1 Ca 13/2009 - 40,
se zrušuje a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 17. 9. 2008, č. j. MHMP 512733/2008/DOP 04/Go, žalovaný změnil rozhodnutí Úřadu městské části Praha 11, odboru životního prostředí, ze dne 24. 6. 2008, sp. zn. OŽP/O/2008/00890/Havi, tak, že žalobci uložil pokutu ve výši 15 000 Kč za porušení ustanovení § 25 odst. 1 ve spojení s odst. 6 písm. c) bod 2 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. Současně z tohoto řízení vyňal část týkající se záboru způsobeného stáním osobních vozidel na komunikaci Zimákova v Praze 4. V ostatních částech rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.

Žalobce brojil proti rozhodnutí žalovaného žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 4. 3. 2009. Městský soud usnesením ze dne 9. 11. 2009, č. j. 1 Ca 13/2009 - 40, žalobu odmítl. Konstatoval, že žalobu proti rozhodnutí správního orgánu lze podle § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), podat do dvou měsíců poté, kdy bylo žalobci rozhodnutí oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem. Žalobce si napadené rozhodnutí žalovaného převzal dne 15. 10. 2008. Lhůta pro podání žaloby tak marně uplynula dne 15. 12. 2008, žalobce

ovšem podal správní žalobu až 4. 3. 2009. Z uvedených důvodů městský soud žalobu odmítl pro opožděnost v souladu s § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Žalobce (dále též „stěžovatel“) napadl usnesení městského soudu včas podanou kasační stížností namítaje, že žaloba byla podána včas. Uvedl, že podanou žalobu doložil všemi potřebnými listinami, mezi nimiž bylo rovněž usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 21. 1. 2009, sp. zn. 43 C 399/2008, doručené stěžovateli dne 27. 1. 2009. Na základě citovaného usnesení byl stěžovatel oprávněn podat žalobu ve správním soudnictví do 30 dnů od nabytí právní moci, tzn. do 45 dnů od doručení usnesení. Předmětná správní žaloba tak byla podána včas. Stěžovatel konstatuje, že dnes nelze prokázat, proč citované usnesení není zařazeno v soudním spise, nicméně uzavírá, že soud žalobu přijal tak, jako by listina byla připojena, a provedl několik úkonů jako v případě řádně a včas podané žaloby. Proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení Městského soudu v Praze zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti nebylo vyžádáno, neboť se jedná o věc týkající se výlučně stěžovatele.

Kasační stížnost je důvodná.

Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti nejprve hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že kasační stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou, a není důvodné kasační stížnost odmítnout pro nepřípustnost. Důvodnost kasační stížnosti posoudil Nejvyšší správní soud v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.).

Stěžovatel ve svém podání výslovně nepodřadil důvody kasační stížnosti pod důvody vyjmenované v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. Pokud ovšem kasační stížností napadá usnesení o odmítnutí žaloby, z povahy věci pro něj přichází v úvahu pouze kasační důvody podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu. Nejvyšší správní soud je v řízení o kasační stížnosti oprávněn zkoumat, zda rozhodnutí krajského soudu a důvody, o které se toto rozhodnutí opírá, jsou v souladu se zákonem; jeho úkolem není přímo přezkoumávat samotné žalobou napadené správní rozhodnutí, nýbrž prověřovat, zda soud při takovémto přezkumu postupoval a uvažoval správně. Rozsah přezkumu rozhodnutí soudu je tak vymezen povahou a obsahem přezkoumávaného rozhodnutí. Jestliže krajský soud žalobu odmítl a věc samu neposuzoval, může Nejvyšší správní soud v řízení o kasační stížnosti pouze přezkoumat, zda krajský soud správně posoudil podmínky pro odmítnutí žaloby, nemůže se však již zabývat námitkami týkajícími se „merita věci“, tedy toho, zda správní rozhodnutí jsou zákonná či nikoli (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2009, č. j. 3 As 44/2008 - 80, dostupný na www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud tedy v řízení o kasační stížnosti stěžovatele zkoumal, zda podaná žaloba byla podána včas, resp. zda městský soud žalobu odmítl pro opožděnost v souladu se zákonem.

Žaloba proti rozhodnutí správního orgánu musí být podána ve lhůtě dvou měsíců poté, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení (§ 72 odst. 1 s. ř. s.).

Pokud však byla žaloba podána k soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení a tento soud řízení zastavil dle § 104b odst. 1 o. s. ř., může být podána žaloba ve správním soudnictví u věcně a místně příslušného soudu do jednoho měsíce od nabytí právní moci rozhodnutí o zastavení řízení. V takovém případě se má zato, že žaloba byla podána dnem, kdy došla soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení (§ 72 odst. 3 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 27. 9. 2005, č. j. 3 As 30/2005 - 66, dostupném na www.nssoud.cz, konstatoval, že „[p]ři posuzování včasnosti správní žaloby podané u správního soudu poté, kdy bylo soudem v občanském soudním řízení pravomocně rozhodnuto o zastavení řízení, je však nezbytné kromě toho, zda byla správní žaloba podána ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci rozhodnutí obecného soudu, zkoumat i skutečnost, zda již při podání žaloby k obecnému soudu nebyla zmeškána lhůta pro podání správní žaloby stanovená soudním řádem správním, případně zvláštním zákonem“.

Nejvyšší správní soud ze správního spisu zjistil, že rozhodnutí žalovaného bylo doručeno stěžovateli dne 15. 10. 2008. Ze soudního spisu Obvodního soudu pro Prahu 4 sp. zn. 43 C 399/2008, který si Nejvyšší správní soud pro rozhodnutí o kasační stížnosti vyžádal, je zřejmé, že stěžovatel podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného k obvodnímu soudu dne 8. 12. 2008, tj. v rámci dvouměsíční lhůty pro podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle § 72 odst. 1 s. ř. s. Následně obvodní soud usnesením ze dne 21. 1. 2009, č. j. 43 C 199/2008 - 2, řízení o žalobě zastavil. Konstatoval, že se v předmětné věci jedná o spor spadající do správního soudnictví, neboť žalobce brojí proti rozhodnutí správního orgánu z oblasti veřejné správy, a odkázal stěžovatele na možnost podání správní žaloby u Městského soudu v Praze, pracoviště Hybernská.

Nejvyšší správní soud dále ze soudního spisu Obvodního soudu pro Prahu 4 zjistil, že usnesení o zastavení řízení bylo posledním z účastníků doručeno dne 28. 1. 2009 (srov. doručenky na č. l. 2), a stalo se tak pravomocné dne 13. 2. 2009. Stěžovatel podal žalobu k Městskému soudu v Praze dne 4. 3. 2009, tedy v jednoměsíční lhůtě stanovené v § 72 odst. 3 s. ř. s. Uplatní se proto právní fikce, že žaloba byla podána místně a věcně příslušnému soudu ve správním soudnictví dne 8. 12. 2008, žaloba tudíž není opožděná. Z uvedených důvodů neměla být žaloba stěžovatele městským soudem odmítnuta.

V této souvislosti lze zmínit rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2008, č. j. 1 As 37/2008 - 50, dostupný na www.nssoud.cz, podle něhož *okolnost, že stěžovatel ve své žalobě neuvedl, že ji již dříve podal k soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení, není rozhodná; nejedná se totiž o povinnou náležitost žaloby proti rozhodnutí správního orgánu dle § 71 ve spojení s § 37 s. ř. s.* Pouze na okraj zdejší soud poznamenává, že by stěžovatel v kasační stížnosti tvrdil, že k žalobě podané u městského soudu přiložil rovněž usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 o zastavení řízení, ze soudního spisu tato skutečnost nevyplývá. Ze spisu městského soudu je zřejmé, že stěžovatel podal žalobu dne 4. 3. 2009 osobně ve dvou vyhotoveních a že podání obsahovalo tři přílohy. Jako přílohy žaloby jsou ve spisu zařazeny napadené rozhodnutí žalovaného, rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a protokol o ústním jednání konaném na Úřadě městské části Praha 11 za účelem seznámení se s obsahem spisu ze dne 7. 7. 2008. Lze tedy usuzovat, že citované usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 nebylo součástí listin přiložených k žalobě podané dne 4. 3. 2009. Městský soud tedy s ohledem na stav spisu nepochybil, neboť není a nemůže být v možnostech správního soudu, aby z vlastní iniciativy sám zjišťoval, zda neexistují důvody aplikace § 72 odst. 3 s. ř. s. Stěžovatel tím, že tyto důvody v žalobě výslovně neuvedl, v prvé řadě poškodil sám sebe, a to prodloužením celkové doby řízení před správními soudy, které lze v tomto aspektu přičíst na jeho vrub. Přesto pokud

na tyto důvody stěžovatel upozornil v kasační stížnosti, posledním opravném prostředku v soustavě správních soudů, bylo povinností zdejšího soudu, aby tuto námitku posoudil, a rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno (srov. shora citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 37/2008 - 50).

S ohledem na výše uvedené závěry Nejvyšší správní soud zrušil napadené usnesení Městského soudu v Praze, a věc mu vrátil k dalšímu řízení, v němž bude městský soud vázán názorem vysloveným v rozsudku zdejšího soudu. V novém řízení rozhodne městský soud i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. září 2010

JUDr. Marie
Žiškova
předsedkyně senátu